

Imitasjonsøvelse

Mål:

Lære slagfigur og betoningsmønster i 5/4. Beskrivelsen av øvelsen er laget ut fra at dette er studentenes *første møte* med taktarten. Jeg beskriver ikke det videre arbeidet med 5/4 i denne teksten.

Forkunnskap og forarbeid:

Studentene kan fra før konvensjonelle slagfigurer og betoningsmønstre i regulere taktarter. Før imitasjonsøvelsens start har de lyttet til musikk eksemplet Take 5 (D. Brubeck), markert de tunge slagene i musikken, og siden kommet frem til taktart (5/4).

Beskrivelse av øvelsen

- Studentene og jeg står i ring. Vi lytter nå til et nytt musikk eksemplet i 5/4 (3+2-betoning), der tempoet er roligere enn i Take 5 (for eksempel Noen ganger er det all right av Børretzen og Myhre). Studentene markerer de tunge slagene; eneren og fireren, ved å trampe eller klappe. Jeg begynner å taktere, og ber dem henge seg på. Jeg takterer med begge armer, slik at studentene kan speile bevegelsene uansett hvor i ringen de står.
- Etter å ha taktet til musikk eksemplet en stund, fortsetter vi å taktere uten musikk å støtte oss til. Jeg synger én-takts rytmer mens vi takterer, studentene imiterer.
- Etter en stund gir jeg stafett pinnen videre til en student. Vedkommende skal lage og foresynge én-takts rytmer (mens alle fortsatt takterer), gruppen imiterer. Dette gjør vi til alle har prøvd å lage og foresynge rytmer.
- Når alle har prøvd, repeterer vi den siste rytmen som ble sunget. Jeg spør studentene om hvordan den noteres. Jeg noterer rytmen på tavlen ved

hjelp av deres instruksjoner. (Jeg vil at notasjonen skal være et lagarbeid der alle bidrar, derfor lar jeg ikke en enkeltstudent notere). Vi kommer inn på betoningmønsteret i taktarten, på hvordan slagfiguren spilte dette, og på hvilke konsekvenser valg av betoningmønster får for den rytmiske notasjonen i 5/4. Bevisstgjøringen skjer hovedsakelig gjennom at jeg stiller dem spørsmål, og at gruppen til sammen reflekterer seg frem til svar.

Det er gjerne noen som ikke får til å lage/ foresynge rytmer samtidig som de takterer i starten, men i denne typen øvelse tar de det ofte med godt humør og prøver igjen. Det virker som om studentene i større grad legitimerer ovenfor seg selv og hverandre at ting kan ta tid å lære når det er noe motorisk som skal læres enn når det er noe rent kognitivt. Dersom noen ikke får til eller ikke vil, kan de på dette stadiet av prosessen nøye seg med å imitere de andre studentene. De vil allikevel lære både slagfiguren og betoningmønstret gjennom imitasjonen, og dermed oppnå målet for øvelsen.